

“Sobre el català, sóc un pessimista que treballa com un optimista”

Miquel Pueyo (Lleida, 1957), doctor en Filologia Catalana, és el secretari de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya des del mes de gener passat. Ha presidit el Consorci per a la Normalització Lingüística.

Quins grans canvis s'han produït en Política Lingüística amb el govern tripartit de la Generalitat de Catalunya?

—Ha passat a ser una secretaria que depèn del conseller primer, la qual cosa dóna més transcendència a la nostra feina. Abans depenia de Cultura. És un salt qualitatiu. A més del canvi d'actitud, hem regularitzat la feina de la comissió tècnica de política lingüística, formada pels secretaris generals, en què participo i que portava set anys sense reunir-se.

—Quines mesures i objectius destacaríeu del pla d'acció 2004-05 que ha elaborat la vostra secretaria?

—Una mesura important ha estat la de posar sota la llum l'increment dels usos de la llengua a través de la campanya “Dóna corda al català”, campanya que ha estat un èxit, avaluat. Ha estat una campanya popular, de més d'un centenar d'actes, molt diversos, des de l'Aplec del Cargol a Lleida o un partit de futbol del Barça fins a actes realitzats per sindicats. Hi ha un potencial important en la gent que sap el català però que no el parla. El nostre objectiu és el foment real de l'ús de la llengua, també en les relacions interpersonals, àmbit on no s'havia arribat mai. Un altre objectiu

que hem impulsat és la creació de cinc oficines de garanties lingüístiques, a Barcelona, Tarragona, Girona, Lleida i Tortosa.

—Heu fet res d'específic pensant en els immigrants?

—Incrementar els cursos i posar en marxa sis plans pilots en sis localitats d'alt percentatge d'immigració, amb la complicitat dels ajuntaments i de diversos departaments.

—El doblatge de les pel·lícules sembla aturat. Potser perquè la gent no respon com caldria?

—Nosaltres hem arribat a la conclusió que la regulació en quotes a través d'un decret, que va ser un intent frustrat, no ens satisfà prou. I als ciutadans, tampoc. Per exemple, rebem queixes que en moltes localitats no se'n projecten mai, o, si hi arriben, no ho fem en les condicions òptimes. En el millor dels casos circulen 12 còpies en català, al costat de 60-65 en castellà. El grau de demanda del públic en català no s'exerceix en plenitud, tot i que se'n parla molt, del doblatge. Un cop passat l'estiu, presentarem una proposta nova. Alguns canvis ja s'han plantejat. Per exemple, per primera vegada entra en la promoció el cinema filmat en català, i pel que fa al do-

blatge, la prioritat serà el cinema infantil, el de gran públic. I en un àmbit minoritari, que té el seu pes a Barcelona, farem subtítolació en català, que sembla que se'n pot fer força més.

—Quan es fa una acció, s'avança poc o molt, però si se'n deixen de fer, el català recula. Un exemple serien les cartes dels restaurants...

—La llei de política lingüística només té poder coercitiu en molt pocs àmbits. La resta es mou en l'àmbit vaporós de la campanya i la sensibilització. En el govern anterior, mai no s'havia tirat endavant un expedient arran d'una denúncia o una inspecció que detectés un incompliment en la redacció de les cartes dels restaurants. El Departament de Comerç ha assumit que si hi ha una llei i una legitimitat política, s'ha de respectar. La sanció, per a nosaltres, no és una bona notícia, i el que fem és facilitar la traducció de les cartes. Hi ha, això sí, una certa inèrcia. Resulta injustificable, immoral gairebé, que un establiment que atén els clients en diverses llengües estrangeres, l'única absent sigui la catalana. I des del punt de vista comercial, és del tot negatiu.

—Ara apareixen veus que demanen que el castellà sigui més habitual a

DEL 4 AL 9 DE JULIOL DE 2005 > PUNTA DEL MIRACLE > 22.30 H

TV3, mentre que abans les veus eren de queixa per la castellanització i espanyolització creixents. Sembla que l'ambient que envolta una part del tripartit doni més aire a aquestes veus.

—Jo només puc parlar de decisions preses pel Govern. No sempre qui crida més és qui aconsegueix imposar el seu punt de vista. El tema de TV3 és molt complex i em sembla que estem recollint una mica els vents d'una tempesta que s'han produït durant anys. Es va arribar a un cert grau d'anarquia que en poc temps serà difícil de reconduir. Si TV3 va donar impuls a personatges que mostraven poca estima per la llengua catalana, potser s'hauria de buscar la responsabilitat en la gestió feta els darrers anys.

—En contrapartida, no es parla prou de quin català escoltem en les televisions i ràdios públiques. Cada cop es més pobre i castellanitzat, fins i tot en la fonètica. El geni de la llengua s'afebleix dia a dia.

—És veritat que els mitjans s'ho haurien de plantejar, no qüestionar-se només si el català que utilitzen és normatiu o no, perquè, a més, és qüestió d'habilitats comunicatives, de domini de tots els recursos. Puyal, per exemple, proporciona un plaer no només per la correcció sinó també per la riquesa expressiva i el to de veu que té. Alguns programes d'humor, per exemple, recorren al castellà abans d'utilitzar totes les potencialitats del català. Demanaria als comunicadors que hi reflexionessin, també des del punt de vista de la creativitat.

—Molta gent diu que el català va pel pedregar i que pot desaparèixer, o quedar reduït a petits cercles, com a la Catalunya Nord. Què en pensa el secretari de Política Lingüística?

—És un debat viciat, en certa manera, tampoc no em sorprèn, perquè aquestes veus ja apareixen des de l'inici del segle XVII. Hi ha una frase de l'escriptor Josep Vallverdú que utilitzo com a divisa: "Sóc un pessimista que treballo com un optimista." Si la constatació de les dificultats es converteix en un pessimisme que encomana als nouvinguts la idea que no cal aprendre el català, em sap molt greu. És un tipus de sabotatge i autoodi potser inconscient, però perillós.

Lluís Bonada

DILLUNS **5** DE JULIOL
LIDU FIREWORKS
CORPORATION LTD.
>> Nanchang _ XINA <<

DIMARTS **5** DE JULIOL
PIROTÈCNIA ZARAGOZANA, S.A.
>> Saragossa _ ESTAT ESPANYOL <<

DIMECRES **6** DE JULIOL
A. P. E. DI PARENTE ROMUALDO
SPETTACOLI PIROTECNICI
>> Bergantino _ ITÀLIA <<

DIJOUS **7** JULIOL
PIROTÈCNIA ANTONI CABALLER S.A.
>> Moncada _ PAÍS VALENCIÀ <<

DIVENDRES **8** DE JULIOL
TAMAYA KITAHARA ENKATEN CO., LTD.
>> Shinei machi Iseaki City _ JAPÓ <<

DISSABTE **9** DE JULIOL
PIROTÈCNIA D'ALTURA
>> Altura _ PAÍS VALENCIÀ <<

16è CONCURS INTERNACIONAL DE FOCES ARTIFICIALS

— CIUTAT DE TARRAGONA —
ELS FOCES DE LA MEDITERRÀNIA

WEBB OFICIAL

